DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 września Nr 26. Rok 1936.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV 1936 r., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz. 772—z dnia 17 września 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych 959

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

Poz. 773—z dnia 25 sierpnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła 959

„ 774—z dnia 26 września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ustaleniu dalszego zapasu cukru na okres kampanijny 1935/36 959

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

Poz. 775—z dnia 12 września 1936 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej, emisji I z r. 1935 960

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

Poz. 776—z dnia 22 września 1936 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r. 960

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH

Poz. 777—Nr 462 do art. 13 i 54 u. o. s. 960

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 778—L. B. P. 10890/36 z dnia 18 września 1936 r. w sprawie przyjmowania interesantów 961

„ 779—L. B. P. 10060/36 z dnia 24 września 1936 r. w sprawie diet dla kontraktowych buchalterów . . 961

„ 780—L. D. I. 62615/2/36 z dnia 18 września 1936 r. w sprawie zajętych środków odurzających . . . 961

„ 781—L. D. III. 14579/4/36 z dnia 26 września 1936 r. w sprawie wycofania z obiegu monet srebrnych pięciozłotowych 962

„ 782—L. D. IV. 22680/2/36 z dnia 18 września 1936 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania uwagi 2 po poz. 559 taryfy celnej) 962

Poz. 783—L. D. IV. 22683/2/36 z dnia 19 września 1936 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy t. zw. szablonów krawieckich) . . . 963
„ 784—L. D. IV. 22765/2/36 z dnia 25 września 1936 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 561 uwaga 2, 562, 574 i uwaga i 612) . . . 963
„ 785—L. D. IV. 11137/2/36 z dnia 12 września 1936 r. w sprawie stosowania zniżonych stawek celnych, przewidzianych w uwadze do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej . . . 964
„ 786—L. D. IV. 19687/2/36 z dnia 21 września 1936 r. w sprawie niepobierania podatku od wosku ziemnego 965
„ 787—L. D. IV. 21688/3/36 z dnia 28 września 1936 r. w sprawie uzupełnienia okólnika L. D. IV. 27967/3/35 z dnia 31 października 1935 r. o potwierdzeniu przez urzędy celne wywozu towarów za granicę . 965
„ 788—L. D. V. 23361/2/36 z dnia 19 września 1936 r. w sprawie niepotrącalności wydatków, pokrytych na przyszłość . . . 965
„ 789—L. D. V. 40886/4/36 z dnia 24 września 1936 r. w sprawie opodatkowania przedsiębiorstw parcelacyjnych. (Wyciąg z wyroku N. T. A. z dnia 3 kwietnia 1936 r. L. Rej. 10181/34 . . . 966
„ 790—L. D. V. 41409/4/36 z dnia 24 września 1936 r. w sprawie opodatkowania kancelarii adwokackich prowadzonych wspólnie przez kilku adwokatów. (Wyciąg z wyroku N. T. A. z dnia 5 maja 1936 r. L. Rej. 1353/34) . . . 967
„ 791—L. B. P. 11778/36, z dnia 25 września 1936 r. w sprawie diet i kosztów podróży członków i zastępców Komisji Odwoławczej oraz członków Rady Spółdzielczej . . . 967
„ 792—L. D. III 13714/4/36 z dnia 17 września 1936 r. w sprawie wpływów na rzecz izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych . . . 968
„ 793—L. D. IV. 23513/3/36 z dnia 29 września 1936 r. o zmianie okólnika L. D. IV. 16931/3/36 w sprawie kontroli specjalnej przywozu do polskiego obszaru celnego towarów, pochodzących ze Szwajcarii . 969
„ 794—L. D. IV. 18481/3/36 z dnia 29 września 1936 r. w sprawie wyjaśnienia niektórych punktów konwencji handlowej polsko-kanadyjskiej z dnia 3 lipca 1935 r. . . . 969
„ 795—L. D. IV. 23887/3/36 z dnia 29 września 1936 r. o zmianie okólnika L. D. IV. 14491/3/36 w sprawie zwolnienia niektórych towarów od pozwoleń przywozowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu . 969
„ 796—L. D. IV. 23681/3/36 z dnia 29 września 1936 r. w sprawie wystawiania kwitów wywozowych na otrzymanie zwrotu cła przy wywozie niektórych artykułów rolniczych do Niemiec i Włoch . . . 970
„ 797—L. D. V. 24044/2/36 z dnia 29 września 1936 r. w sprawie poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej na rok 1936 . . . 970

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

Poz. 798—Nr 36 z dnia 22 września 1936 r. w sprawie nabywania okólników Komisji Dewizowej . . . 971

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat w sprawie udzielenia Włodzimierzowi Daniewskiemu w Solcu—Zdroju zezwolenia na przetwarzanie soli kuchennej na sól leczniczą (kąpielową) . . . 971
Komunikat w sprawie udzielenia Firmie „Związek Koksowni" Sp. z o. o. w Katowicach zezwolenia na przetwarzanie soli na sól do impregnowania drzewa (impregnacyjną) . . . 972
Komunikat w sprawie terminów płatności podatków w m-cu październiku 1936 r. . . . 972

Wyciąg z Ceduły Urzędowej Nr 207 z dnia 30 września 1936 r. Giełdy Pieniężnej w Warszawie . 973

OGŁOSZENIA.

772.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 666] zarządza się co następuje:

§ 1. W § 7 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 783) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 65), zmienionego rozporządzeniem z dnia 5 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 287), po wyrazach: „Komendanci Powiatowi, Komendanci Rezerw: Pieszej i Konnej w Warszawie" dodaje się wyrazy: „oraz Dowódcy (ca) Grup (y) Rezerwy Policyjnej", a po wyrazach: „Kierownicy Komisariatów, Kierownicy Wydziałów Śledczych, Komendanci Rezerw przy Komendach P. P. w miastach wydzielonych" dodaje się wyrazy: „oraz Dowódcy Kompanii Rezerwy Policyjnej i Dowódcy Kompanii w szkołach policyjnych".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1936 r.

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 września 1936 r. Nr 72, poz. 519).

773.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykaz Nr 1, dołączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 269) i uzupełniony rozporządzeniami z dnia 17 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 346) i z dnia 26 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 443), uzupełnia się dodaniem niżej wymienionej pozycji:

Pozycje i punkty t. c. przywoz.	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego).
z 345	Oleje fuzlowe — do celów przemysłowych	40

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 września 1936 r. Nr 72, poz. 520).

774.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 września 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ustaleniu dalszego zapasu cukru na okres kampanijny 1935/36.

Na podstawie art. 20 ust. 1 lit. a) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się na czas od 1 października 1935 r. do dnia 30 września 1936 r. dalszy zapas cukru, który cukrownie obowiązane są zatrzymywać w swych magazynach, w wysokości 5% ilości kontyngentów wewnętrznych, ustalonych dla cukrowni rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 4 grudnia 1935 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o wyznaczeniu i rozdziale kontyngentu oraz o określeniu zapasu cukru na okres kampanijny 1935/36 (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 552).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1936 r. Nr 73 poz. 522).

775.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 12 września 1936 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I z r. 1935.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 5, 7, 8 i 9 września 1936 r. 1200 premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I z r. 1935 na ogólną sumę 1.897.500 (jeden milion osiemset dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset) złotych w złocie; numery serii i numery obligacji, na które padły premie, i ich wielkość podane są w załączniku do niniejszego numeru Monitora Polskiego.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 września 1936 r. Nr 219, poz. 385).

776.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 września 1936 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 413) nastąpiła w dniu 26 sierpnia 1936 r. ratyfikacja protokołu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu w wykonaniu jego punktu II nastąpiła w Oslo w dniu 29 sierpnia 1936 r.

Tekst powyższego protokołu wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 262).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1936 r. Nr 73, poz. 524).

777.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 462: (art. 13 i 54). Jeśli w odwołaniu od opłaty stemplowej, wymierzonej w myśl art. 52 i 58 u. o. s., strona stwierdzi, że pismo, od którego opłatę wymierzono, stwierdza przejście tytułu własności dwóch lub więcej przedmiotów nieruchomych, z których niektóre mają cechy, zwalniające od opłaty na mocy art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowo wznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) i jeśli przy tym strona nie ujawnia, ile z podanej w owym piśmie **łącznej** wartości przypada na przedmioty poszczególne, to należy wezwać stronę, aby w terminie, który należy jej jednocześnie wyznaczyć, podała, ile przypada na przedmioty, wymienione w powołanym art. 9. Tak samo należy postąpić: a) jeżeli strona w odwołaniu twierdzi, że dane pismo dotyczy wyłącznie przedmiotów, posiadających cechy, zwalniające od opłaty w myśl powołanego art. 9, a według wyniku dochodzeń, przeprowadzonych przez urząd skarbowy, cechy te mają tylko niektóre z przedmiotów, których dane pismo dotyczy, b) jeśli notariusz (art. 27 u. o. s.), bądź sekretariat sądowy (art. 30), uznał dane pismo za całkowicie wolne od opłaty na mocy powołanego art. 9, urząd skarbowy zaś ustalił, że tylko niektóre z przedmiotów, których dane pismo dotyczy, mają cechy, wymienione w art. 9; w przypadku b) należy wezwanie do rozdzielnego podania wartości wystosować do strony przed dokonaniem wymiaru.

W razie bezskutecznego upływu terminu, wyznaczonego w wezwaniu, należy bez ponownego wezwania zastosować art. 13 u. o. s., a zatem orzec, iż opłata według zasad art. 52 i 58 u. o. s. ma być wymierzona od sumy ogólnej, wymienionej w danym piśmie.

W podanym wyżej przypadku b) należy w nakazie płatniczym dokładnie umotywować dlaczego urząd skarbowy nie uznaje uwolnienia od opłaty, przyznanego przez notariusza bądź przez sekretariat sądowy (L. D. V. 49068/5/36).

778.

OKÓLNIK B. P. 6 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1936 r.

L. B. P. 10890/36

w sprawie przyjmowania interesantów.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł.

Wobec podnoszonych przez niektóre urzędy celne wątpliwości co do godzin urzędowania i przyjmowania interesantów, a to w związku z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 25 lipca 1936 r. L D. I. 54863/1/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 20,poz 628) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż zarządzenie to nie ma zastosowania do tych urzędów celnych (granicznych), których godziny urzędowania (a zatym i przyjmowania interesantów) ustalone są w trybie § 5 ust. 8 i § 20 ust. 2, 3, 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 9 października 1934 r. — przepisy wykonawcze do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90/820).

Godziny urzędowania tych urzędów celnych powinny być oznaczone na zewnątrz urzędu i odpowiadać godzinom ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278/385 — Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 34/453) względnie późniejszym jego zmianom.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

779.

OKÓLNIK B. P. 7 Ministerstwa Skarbu

z dnia 24 września 1936 r.

L. B. P. 10060/36

w sprawie diet dla kontraktowych buchalterów.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zarządzeniem z dnia 20 lipca 1934 r. L. B. P. 8289/34 ustaliło między innymi diety dla kontraktowych buchalterów w wysokości 15 wzgl. 12 zł dziennie.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1936 r. (o dietach i kosztach podróży)—Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 393 — oraz zarządzeniem z dn. 25 lipca 1936 r. L. B. P. 6903/36 zechcą Panowie Dyrektorzy Izb Skarbowych zarządzić zmianę odnośnej części umów służbowych pracowników kontraktowych zajmujących stanowiska buchalterów w kierunku ustalenia diet w wysokości 12 wzgl. 10 zł dziennie, ryczałtów zaś zgodnie z wydanymi już w tej sprawie zarządzeniami (L. B. P. 6903) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 393).

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) *W. Drojanowski.*

780.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1936 r.

L. D. I. 62615/2/36

w sprawie zajętych środków odurzających.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

Wobec powstałych w praktyce wątpliwości jak należy postępować z zajętymi w postępowaniu karnym skarbowym środkami odurzającymi Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej zarządza, co następuje:

Urzędy Celne poddają badaniom tylko te specyfiki, które zostały im dostarczone w opakowaniach niezaopatrzonych w napisy, świadczące o ich właściwościach odurzających.

Badania te powinny być dokonane bezpośrednio przez ekspertów chemików z grona urzędników tych urzędów.

Jeżeli w wyniku badań zajętych specyfików okaże się, iż posiadają one właściwości odurzające, należy przekazać je jak najrychlej Ministerstwu Opieki Społecznej (Departament Służby Zdrowia).

Przekazanie specyfików powinno odbywać się w ten sposób, aby:

1) każdy zajęty specyfik osobno, a w szczególności miejsce otworu było zalakowane pieczęcią urzędową;
2) wszystkie specyfiki zajęte, należące do jednej sprawy były zebrane w jedną paczkę, należycie oszniurowaną i zaopatrzoną pieczęcią lakową urzędu;
3) opakowanie należycie zabezpieczało znajdujące się w nim przedmioty przed stłuczeniem lub zgnieceniem.

Przekazując paczkę Ministerstwu Opieki Społecznej, urząd celny w swym piśmie podaje wynik dokonanego badania specyfików i dołą-

cza odpis protokołu karnego, w którym powinny być szczegółowo opisane wszystkie zajęte przedmioty z zaznaczeniem w jakim stanie znajdowało się zewnętrzne opakowanie specyfików w chwili ich zajęcia.

Natomiast wszelkie zajęte w postępowaniu karnym skarbowym specyfiki, dostarczone urzędom celnym w opakowaniach, zaopatrzonych w napisy, świadczące o ich właściwościach odurzających, urzędy celne mają przekazywać bez ich badania niezwłocznie po otrzymaniu Ministerstwu Opieki Społecznej (Departament Służby Zdrowia) przy odpowiednim zastosowaniu powyższych wskazań. Specyfiki te zostaną poddane badaniom w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie, który określi rodzaj specyfiku i wyda orzeczenie niezbędne do celów dalszego postępowania karnego.

Wszystkie poprzednie zarządzenia wydane w powyższej sprawie równocześnie uchyla się.

Nadmienia się, że przepisy niniejszego okólnika nie mają zastosowania do postępowania z zajętym eterem; w tym zakresie bowiem obowiązuje nadal okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 19 marca 1936 r. L. D. I. 56934/2/35 ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 8 poz. 253.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

781.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 września 1936 r.

L. D. III. 14579/4/36

w sprawie wycofania z obiegu monet srebrnych pięciozłotowych.

Do

Wszystkich Kas Urzędów Skarbowych (Urzędów Opłat Stemplowych).

Ministerstwo Skarbu przypomina, że stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 52 poz. 482) w sprawie wycofania z obiegu pięciozłotowych monet srebrnych, termin przyjmowania tych monet do wymiany przez kasy urzędów skarbowych i oddziały Banku Polskiego upływa z dniem 30 września 1936 r.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca, aby kasy urzędów skarbowych odesłały **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 10 października 1936 r.** posiadane w swoich zapasach kasowych wycofane z obiegu pięciozłotowe monety dawnego wzoru, jako nadwyżki kasowe, do Oddziału Głównego Banku Polskiego w Warszawie (kasy poza siedzibą Banku Polskiego) względnie do miejscowego oddziału Banku Polskiego (kasy w siedzibie Banku Polskiego).

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Zakrzewski.*

— — — — — — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 14579/4/36.

Warszawa, dnia 26 września 1936 r.
Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach

do wiadomości i dopilnowania, aby wyżej ustalony termin wymiany wycofanych monet nie był przez kasy pod żadnym pozorem przekroczony.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Zakrzewski.*

782.

OKÓLNIK T. 123 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1936 r.

L. D. IV. 22680/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania uwagi 2 po poz. 559 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Obuwie, posiadające na swej powierzchni szycie, powstałe od łączenia ze sobą poszczególnych części obuwia (kapek, przyszwy, cholewek, zakładek, faksy koło kółek do sznurowania i t. p.) i obszycia górnego brzegu cholewki, podlega cłu według pozycyj 553 — 559 taryfy celnej bez stosowania uwagi 2 po poz. 559 taryfy celnej, chociażby nawet wspomniane szycia wykonane były w sposób ozdobny, np. w ząbki, ozdobnym ściegiem, 2 — 3 razy obok siebie i t. p.

Natomiast obuwie, posiadające poza powyższym zasadniczym szyciem, ponadto szycie dodatkowe, nie łączące poszczególnych części obuwia, lecz mające na celu upiększenie obuwia, należy traktować jako przybrane wyszyciem i clić według pozycyj 553 — 559 taryfy

celnej z dodatkiem, przewidzianym w uwadze 2 po poz. 559.

Również za przybranie wyszyciem, powodującym stosowanie powyższej uwagi, należy uważać naszycie na obuwiu w celach ozdoby innych materiałów: tasiemek, galonów, szychu, wyrobów szmuklerskich i t. p.

Jednocześnie wyjaśnia się, że dodatek na obuwiu sprzączek, klamerek i guzików nie powoduje stosowania tej uwagi.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

783.

OKÓLNIK T. 124 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 września 1936 r.

L. D. IV. 22683/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy t. zw. szablonów krawieckich).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Wszelkie szablony krawieckie, wykonane z tkanin itp. wyrobów włókienniczych, stanowiące modele czyli wzory bielizny lub odzieży nie zszyte lecz fzastrygowane, należy traktować jako odpowiednią bieliznę, względnie odzież przykrojone i clić według uwagi 1 do pozycyj obejmujących bieliznę lub odzież.

Przy obliczaniu zatem stawki celnej dla powyższych towarów, należy postępować tak, jak przy odprawie gotowej (t. j. uszytej) bielizny lub odzieży, a otrzymaną sumę zmniejszyć o 15 względnie 10%.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

784.

OKÓLNIK T. 125 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 września 1936 r.

L. D. IV. 22765/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 561 uwaga 2, 562, 574 i uwaga i 612).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Jako bezpośrednie opakowanie, z którym powinny być clone towary, objęte uwagą 2 do poz. 561, poz. 562, poz. 574 i uwagą i poz. 612 taryfy celnej, należy uważać opakowanie wewnętrzne, jak cewki, kanetki, kartoniki, szpulki itp, na których są nawinięte te towary.

W wypadku braku opakowania wewnętrznego, za opakowanie bezpośrednie należy uważać etykiety, chorągiewki, mankieciki itp, w które są zaopatrzone najmniejsze jednostki sprzedażne towaru, przystosowane do detalicznej sprzedaży.

Gdyby jednak towary te nadchodziły zarówno bez opakowania wewnętrznego (cewki, kanetki, kartoniki, szpulki itp) jak i bez etykiet, chorągiewek, mankiecików itp, w tym wypadku za opakowanie bezpośrednie należy uważać każde opakowanie bezpośrednie otaczające towar.

Przykład I. Towar stanowi przędzę z jedwabiu naturalnego, nawiniętą na małe kanetki o wadze przędzy wraz z kanetką 20 g i mniej; kanetki z przędzą ułożone są w pudełkach po dwanaście sztuk. Towar powyższy podlega ocleniu według poz. 562 taryfy celnej łącznie z wagą kanetki, która w tym wypadku stanowi bezpośrednie (wewnętrzne) opakowanie, lecz bez wagi pudełek.

Przykład II. Towar stanowi przędzę z jedwabiu sztucznego w pasemkach zaopatrzonych w chorągiewkę i mankiecik, o wadze każdego pasemka przędzy wraz z chorągiewką i mankiecikiem 20 g i mniej; dwanaście takich pasemek przędzy znajduje się w rurce z celofanu, która nadto owinięta jest papierem. Towar ten podlega ocleniu według poz. 574 taryfy celnej łącznie z wagą chorągiewek i makiecików, lecz bez wagi rurki z celofanu i papieru.

Przykład III. Towar stanowi nici bawełniane barwione do szycia w kłębkach bez etykiet, chorągiewek, kartoników lub innego podobnego opakowania, o wadze kłębka 70 g i mniej, ułożone w pudełkach tekturowych,

które są owinięte papierem i obwiązane sznurkiem. Towar ten podlega cłu według poz. 612 taryfy celnej łącznie z wagą pudełek, które w tym wypadku są bezpośrednim opakowaniem, lecz bez wagi papieru i sznurka.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika, sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

785.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 września 1936 r.

L. D. IV. 11137/2/36

w sprawie stosowania zniżonych stawek celnych, przewidzianych w uwadze do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych 1-ej klasy oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie uwagi do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej zarządza się, co następuje:

1) Upoważnia się urzędy celne 1-ej klasy do stosowania przy odprawie celnej towarów objętych punktem 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej zniżonych stawek celnych, przewidzianych w uwadze do punktu 1 wspomnianej 606 pozycji taryfy celnej, na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu z powołaniem się na przepisy niniejszego okólnika oraz na warunkach zarówno w tych zaświadczeniach, jak i w okólniku niniejszym określonych.

2) Wydawane w związku z niniejszym okólnikiem zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu zastępują przewidziane w uwadze do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej pozwolenia Ministra Skarbu, wobec czego wszelkie przepisy celne i zarządzenia Ministerstwa Skarbu, normujące postępowanie urzędów celnych i Dyrekcyj Ceł w zakresie pozwoleń Ministra Skarbu na zastosowanie przewidzianych w taryfie celnej przywozowej zniżonych stawek celnych lub zwolnień od cła mają analogiczne zastosowanie w odniesieniu do tych zaświadczeń.

3) Osoby i przedsiębiorstwa, sprowadzające towar na podstawie wydawanych w myśl niniejszego okólnika przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadczeń, obowiązane są do ścisłego przestrzegania wszelkich warunków w tych zaświadczeniach określonych.

4) Urzędy celne nie przeprowadzają kontroli celnej nad zużyciem towarów z punktu 1 poz. 606 taryfy celnej, odprawianych na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu i opłaty za tę kontrolę nie pobierają.

W celu jednakże sprawdzenia, czy wspomniane w poprzednim ustępie osoby i przedsiębiorstwa stosują się do warunków określonych w zaświadczeniach Ministerstwa Przemysłu i Handlu na stosowanie przewidzianych w uwadze do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej zniżonych stawek celnych, Ministerstwo Skarbu może zarządzać w poszczególnych przypadkach i w dowolnym czasie na koszt strony dodatkową kontrolę celną.

5) W razie stwierdzenia na podstawie kontroli celnej, zarządzonej przez Ministerstwo Skarbu, że osoby i przedsiębiorstwa nie zastosowały się do warunków, określonych w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zostanie ściągnięta różnica należności celnych między cłem normalnym a zniżonym, niezależnie od unieważnienia niewykorzystanego jeszcze zaświadczenia i wdrożenia postępowania karnego-skarbowego.

6) W celu uzyskania zaświadczenia na zastosowanie zniżonej stawki celnej, przewidzianej w uwadze do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej zainteresowane osoby i przedsiębiorstwa powinny wystąpić z odpowiednim podaniem do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w trybie przez to Ministerstwo wymaganym.

Jeżeli Ministerstwo Przemysłu i Handlu podanie uwzględni, prześle wydane w myśl niniejszego okólnika zaświadczenie bezpośrednio właściwemu urzędowi celnemu, a odpis tego zaświadczenia zainteresowanej firmie, względnie osobie do wiadomości.

7) Przy zgłoszeniu towaru do odprawy celnej z zastosowaniem zniżonej stawki celnej według uwagi do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej przywozowej, strona obowiązana jest złożyć urzędowi celnemu pisemne oświadczenie osoby lub firmy wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, stwierdzające, że przepisy niniejszego okólnika są jej znane i że zobowiązuje się do ich przestrzegania.

8) Po wydaniu towaru do wolnego obrotu dodatkowe stosowanie przewidzianych w uwadze do punktu 1 poz. 606 taryfy celnej zniżonych stawek celnych na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu nie jest dozwolone.

9) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Dyrektor Departamentu
(—) *St. Fr. Królikowski,*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 września 1936 r. Nr 221, poz. 389).

786.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 września 1936 r.

L. D. IV. 19687/2/36

w sprawie niepobierania podatku od wosku ziemnego.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Od wosku ziemnego tak nieoczyszczonego (ozokerytu) jak i oczyszczonego (cerezyny), objętych p. 1 i 2 poz. 202 taryfy celnej, **nie** należy pobierać podatku od olejów mineralnych, ponieważ według rozporządzenia o podatku od olejów mineralnych z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 252) opodatkowaniu podlegają tylko wymienione w art. 2 tegoż rozporządzenia „przetwory, otrzymane w jakikolwiek sposób z ropy naftowej i gazu ziemnego". Wosk ziemny natomiast jest gotowym produktem kopalnym, wydobywanym z ziemi niezależnie od ropy i gazu ziemnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

787.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 września 1936 r.

L. D. IV. 21688/3/36

w sprawie uzupełnienia okólnika L. D. IV. 27967/3/35 z dnia 31 października 1935 r. o potwierdzaniu przez urzędy celne wywozu towarów za granicę.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 31 października 1935 r. L. D. IV. 27967/3/35 w sprawie potwierdzania przez urzędy celne wywozu towarów za granicę (Monitor Polski Nr 263, poz. 324 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 31, poz. 705) dodaje się dalszy punkt 5 treści następującej:

„5) na płyty cynkowe, używane do oczyszczania wody w kotłach okrętowych, dostarczane na statki morskie, utrzymujące komunikację morską między portami polskiego, a obcego obszaru celnego, może urząd celny, na wniosek strony, wystawić zaświadczenie, stwierdzające załadowanie tych płyt na statek morski, przy czym powinien żądać, ażeby na odwrocie wystawionego zaświadczenia, strona wpisała dane wskazane w pkt. 2".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

788.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 września 1936 r.

L. D. V. 23361/2/36

w sprawie niepotrącalności wydatków pokrytych na przyszłość.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 5 maja 1936 r. L. Rej. 9379/33.

„....Nie jest sporne, że kwota zł 12.179,16 wyraża komorne za lokal, uiszczone wprawdzie w 1930 r., lecz należne za lata 1931 i 1932, a zatem, że chodzi o wydatek pokryty na przyszłość. Osnowa atoli art. 6 ustęp 1 ustawy, dotycząca pojęcia ustawowego dochodu podatkowego, nie pozostawia żadnej wątpliwości, że między przychodami i potrąconymi wydatkami musi zachodzić związek przyczynowy. Koszty, zgłoszone do potrącenia, muszą służyć do osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia **tych** przychodów, jak to ustawa wyraźnie podkreśla, a nie przychodów przyszłych. Między przychodami zatem, a wydatkami w postaci „kosztów" winna zachodzić zgodność także w płaszczyźnie czasu. Wskazuje na nią także przepis art. 13 ustawy. Określenie „dochodów", w tym artykule użyte, oczywiście ma taką treść jaką temu pojęciu nadaje art. 6, a zatem przez „dochody" rozumieć należy przychody po strąceniu wydatków, czyli dochód podatkowy. Wydatki zatem, odnoszące się do okresów czasu przyszłych, nie mogą uszczuplać dochodu podatkowego okresu wcześniejszego, z którego przychodami się przyczynowo nie wiążą...."

— — — — — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) i Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *Kolanowski,*
Inspektor.

789.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 września 1936 r.

L. D. V. 40886/4/36

w sprawie opodatkowania przedsiębiorstw parcelacyjnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 3 kwietnia 1936 r. L. Rej. 19181/34 w sprawie ze skargi firmy „Osadnicza Spółka w Poznaniu" sp. akc.

Za Naczelnika Wydziału,
(—) *St. Kołakowski*,
p. o. Inspektora.

— — — — — — — — — — — —

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 3 kwietnia 1936 r. L. Rej. 10181/34.

„....Spór między Spółką osadniczą, Spółką akcyjną w Poznaniu, jako skarżącą i Ministerstwem Skarbu, jako władzą pozwaną, toczy się o prawną kwalifikację czynności zarobkowych spółki, polegających między innemi na nabywaniu gruntów i ich odsprzedaży po przygotowaniu do zabudowania i dokonaniu podziału w parcelach budowlanych.

Skarżąca żąda i domaga się w skardze kasacyjnej uznania tych czynności za skup zawodowy i zastosowanie do osiągniętego obrotu stawki, przewidzianej w art. 7 lit. A pkt. 1 ustawy (Dz. Ust. poz. 110 z 1932 r.), zaś władza pozwana odmówiła tym czynnościom cech skupu zawodowego, ponieważ według osnowy taryfy, jako załącznika do art. 23 ustawy, a w szczególności części II lit. A II przedmiotem skupu zawodowego mogą być tylko rzeczy.

Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał stanowisko władzy za uzasadnione.

Istotę skupu zawodowego w rozumieniu ustawy o państwowym podatku przemysłowym określa przedewszystkiem taryfa stanowiąca załącznik do art. 23 ustawy. Taryfa zaś nawiązuje co do skupu zawodowego do artykułu 5 pkt. 1. Taryfa stawia **na równi** skup w celu odsprzedaży wewnątrz Państwa i skup **na wywóz zagranicę.** Jasną jest rzeczą, że działek gruntowych wywozić nie można.

Pozatem wyliczanie rzeczy, które mogą być przedmiotem skupu, zaczyna się od krajowych **surowców** i poprzez produkty rolnictwa i leśnictwa, zwierzęta domowe i drób dochodzi ustawodawca wreszcie do **„innych** towarów", zastrzegając, że skup ma się odbywać „bez utrzymywania w tym celu zakładów handlowych".

To zestawienie i połączenie na ostatku wymienionych „towarów" z poprzednio wyszczególnionemi przedmiotami wskazuje z dostateczną jasnością, że ustawodawcy chodziło i mogło chodzić jedynie o rzeczy ruchome zmysłowe, a zatem o przedmioty z wyłączeniem przedewszystkiem rzeczy nieruchomych Byłoby wręcz sprzeczne z naturalnym znaczeniem wyrazu „towaru", gdyby działki gruntowe chciano uznać **za towar** handlowy tylko z tego powodu, jak to usiłuje uczynić skarga, że przedsiębiorstwo trudni się zawodowo nabywaniem i odsprzedażą gruntów. Gdyby zatem ustawa, wbrew rozpowszechnionemu tłumaczeniu tego wyrazu, chciała była nadać mu inne odmienne, szersze znaczenie, to właśnie musiałby tę swoją wolę wyrazić dobitnie i niedwuznacznie. Możnaby nawet pominąć okoliczność, że ustawa w związku ze skupem mówi o prawie utrzymywania „składów", których dla działek gruntowych wyobrazić sobie nie można, podczas, gdy dla „towarów" są one właśnie jedynie niedopuszczalne, a zatem faktycznie możliwe.

Zresztą skarżąca wręcz nie przeczy, że nabywała większe obszary ziemi, które po dokonaniu odpowiednich czynności pomiarowych odsprzedawała w **parcelach budowlanych,** a zatem po rozkawałkowaniu tych obszarów, czyli nie w stanie niezmienionym, co jest istotne, jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo skupu zawodowego.

Pozatem właśnie owo powołanie się taryfy na art. 5 pkt. 1 świadczy przeciw tezie bronionej w skardze. W tym przepisie nie czyni ustawa żadnej zasadniczej różnicy między **handlem towarowym i skupem zawodowym.**

Użyte zaś określenia jak za **towary** sprzedane **wymienione,** w związku z dalszemi jako łącznie z przychodem.... z handlu na **jarmarkach** względnie targach. oraz z wykonania **dostaw** nie pozwalają wątpić, że skup zawodowy w myśl ustawy o tyle tylko stanowi samoistny rodzaj przedsiębiorstwa, że ogranicza się do nabywania określonych rzeczy ruchomych i ich pozbywania bez utrzymywania zakładu handlowego, a zatem pomieszczenia, w którym prowadzi się, jak o tem poucza art. 11 „handel towarowy".

Skarżąca spółka zaś sama nawet nie twierdzi, by nabywanie gruntów w celu odsprzedaży mogło uchodzić za „handel towarowy". Niewątpliwie z tej prostej przyczyny, że brakłoby właśnie tego „towaru", nadającego się do prowadzenia takiego handlu.

Do rozszerzającej atoli wykładni pojęcia towaru jedynie dla użytku skupu zawodowego brak wszelkiej podstawy.

Z wykładnią, którą chciałaby stosować skarżąca, że w odniesieniu do skupu zawodowego „towaru" jest to wszystko co może być przedmiotem obrotu zawodowego, trudnoby było pogodzić fakt, że przedmiotem tego obrotu są przecież także **usługi i prawa majątkowe** i t. d. a przecież wątpić wypada, czy mógłby kto zasadnie twierdzić, by zawodowe trudnienie się nabywaniem praw majątkowych w celu ich zarobkowego ustępowania wypełniało ustawowe pojęcie skupu zawodowego.

Przedsiębiorstwo zatem nabywania gruntów w celu ich odsprzedaży nie podpada pod pojęcie skupu zawodowego w rozumieniu części II lit. A rozdział II taryfy i art. 5 pkt. 1 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, Dz. Ust. poz. 110 z 1932 r. zaczem stawka podatkowa przewidziana w art. 7 lit. A pkt. 1 ustawy nie ma zastosowania do obrotów z tych czynności osiągniętych...".

790.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 września 1936 r.

L. D. V. 41409/4/36

w sprawie opodatkowania kancelarii adwokackich, prowadzonych wspólnie przez kilku adwokatów.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 5 maja 1936 r. L. Rej. 1353/34 w sprawie ze skargi Alfreda Foegego w Grudziądzu.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *St. Kołakowski*,
p. o. Inspektora.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 5 maja 1936 r. L. Rej. 1353/34.

„....Ustawa o państwowym podatku przemysłowym, Dz. Ust. poz. 110 z 1932 r. skonstruowała ten podatek jako rzeczowy, na co wskazuje już sam nadpis do art. 1, który brzmi „przedmiot podatku" i osnowa tego artykułu głosząca, że podatkowi „podlegają . . . . . przedsiębiorstwa, zajęcia przemysłowe . . . i samodzielne wolne zajęcia zawodowe". O **podmiotach** ustawa wogóle nie mówi, a wymienia tylko sporadycznie osobę przedsiębiorcy w związku z dopuszczalnością i koniecznością zaznaczenia zmiany w osobie na nabytem świadectwie przemysłowem (art. 36) z możliwością uzyskania duplikatu świadectwa (art. 39), dalej w art. 52, 75 i in.

Samodzielne zatem wolne zajęcie zawodowe adwokackie, wymienione w art. 9, stanowi jako takie przedmiot podatkowy po myśli art. 1 lit. b) ustawy, niezależnie od osoby, która to zajęcie wykonuje.

Jeżeli przeto dwóch lub kilku adwokatów prowadzi wspólnie kancenlarję adwokacką w tym samym lokalu i na wspólny rachunek, to taka kancelaria stanowi w myśl art. 1 lit. b) i art. 9 ustawy jeden łączny przedmiot podatkowy i nie jest dopuszczalne dzielenie kancelarii na stosunkowe części w granicach udziałów, jakie na każdego ze wspólników przypadają w myśl umowy, o ile chodzi o wydatki na prowadzenie kancelarii i zyski...".

791.

OKÓLNIK B. P. 8 MINISTERSTWA SKARBU

L. B. P. 11778/36

z dnia 25 września 1936 r.

w sprawie diet i kosztów podróży członków i zastępców Komisji Odwoławczej oraz członków Rady Spółdzielczej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Rady Spółdzielczej.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 54 poz. 393) ustala te należności w zależności do grupy uposażenia odnośnych funkcjonariuszy.

Ponieważ ustawa z dn. 15 marca 1934 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 134 z 1936 r.) w art. 28 § 2 oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 26 września 1934 r. o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817) w § 10 ustalają te należności według norm, w pierwszym przypadku, przewidzianych dla radców we władzach i urzędach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, w drugim zaś według norm, przysługujących inspektorom we władzach naczelnych, a to zgo-

dnie z obowiązującym wówczas tekstem rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż do czasu zmiany odnośnych postanowień ustawy z dnia 15 marca 1934 r. oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r. należy członkom i zastępcom komisji odwoławczych oraz członkom Rady Spółdzielczej wypłacać diety i koszta podróży według dotychczasowych przepisów.

Dyrektor Biura Personalnego:
(—) *W. Drojanowski.*

792.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 września 1936 r.

L. D. III. 13714/436

w sprawie wpływów na rzecz izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości wykaz siedzib i okręgów izb przemysłowo-handlowych z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, jakie dotychczas zaszły w terytorialnym zakresie ich działania, a mianowicie:

1. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Warszawie** — m. st. Warszawa i województwo warszawskie.
2. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Łodzi** — województwo łódzkie .
3. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Sosnowcu** — województwo kieleckie.
4. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Lublinie** — województwa: lubelskie i wołyńskie.
5. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Wilnie** — województwa: wileńskie, nowogródzkie, poleskie i białostockie.
6. **Izba Przemysłowo - Handlowa we Lwowie** — następujące powiaty województwa lwowskiego: bóbrski, brzozowski, dobromilski, drohobycki, gródecki, jarosławski, jaworowski, liski, lubaczowski, Lwów miasto, lwowski, mościcki, przemyski, rawski, rudecki, samborski, sanocki, sokalski, turczański, żółkiewski, oraz województwa: tarnopolskie i stanisławowskie.
7. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Krakowie** — województwo krakowskie, oraz następujące powiaty województwa lwowskiego: kolubuszowski, krośnieński, łańcucki, niżański, przeworski, rzeszowski, tarnobrzeski.
8. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu** — następujące powiaty województwa poznańskiego: chodzieski, czarnkowski, Gniezno miasto, gnieźnieński, gostyński, jarociński, kępiński, kościański, krotoszyński, leszczyński, międzychodzki, mogileński, nowotomyski, obornicki, ostrowski, Poznań miasto, poznański, rawicki, szamotulski, średzki, śremski, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński i żniński.
9. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Gdyni** — województwo pomorskie oraz następujące powiaty województwa poznańskiego: Bydgoszcz miasto, bydgoski, Inowrocław miasto, inowrocławski, szubiński i wyrzyski.
10. **Izba Przemysłowo - Handlowa w Katowicach** — województwo śląskie.

Terytorialny zakres działania i siedziby izb rzemieślniczych ustalone zostały rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 7 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 757), które obowiązuje nadal bez zmian.

Zarazem Ministerstwo Skarbu przypomina że:

1) Na rzecz izb przemysłowo - handlowych przypadają wpływy z dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych: a) dla przedsiębiorstw przemysłowych kategoryj I, II, III, IV i V, oraz b) dla przedsiębiorstw handlowych kategoryj I, II, III, V i IV, jeżeli w tym ostatnim wypadku (kateg. IV) nie zachodzi jednocześnie obowiązek nabycia świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa przemysłowego kategorii VIII, VII albo VI, c) dla handlu jarmarcznego, d) dla zajęć przemysłowych.

2) Na rzecz izb rzemieślniczych przypadają wpływy z dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych:

a) dla przedsiębiorstw przemysłowych kategoryj VI, VII i VIII,

b) dla przedsiębiorstw handlowych kategorii IV, jeżeli zachodzi jednocześnie obowiązek nabycia świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa przemysłowego kategorii VIII, VII albo VI.

Pobrane na rzecz izb przemysłowo - handlowych i rzemieślniczych dodatki podlegają zarachowaniu do sum komunalnych na rachunki właściwych izb przemysłowo - handlowych i rzemieślniczych przy zastosowaniu trybu postępowania, przewidzianego w ust. 2 § 26 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych.

W związku z powyższym wszelkie poprzednie zarządzenia, ustalające podział i sposób zarachowywania wpływów na rzecz izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych uchyla się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

793.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 września 1936 r.

L. D. IV. 23513/3/36

o zmianie okólnika L. D. IV. 16931/3/36 w sprawie kontroli specjalnej przywozu do polskiego obszaru celnego towarów, pochodzących ze Szwajcarii.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W okólniku z dnia 17 lipca 1936 r. L. D. IV. 16931/3/36 w sprawie kontroli specjalnej przywozu do polskiego obszaru celnego towarów pochodzących ze Szwajcarii (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 19 poz. 595) wprowadza się następującą zmianę:

Punkt c w ust. 2 § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„c) rysunków konstrukcyjnych maszyn i aparatów z poz. 843 t. c. przywozowej, nadsyłanych pod adresem krajowych fabryk maszyn i aparatów; towarów objętych poz. 845 p. 1 c, d, taryfy celnej przywozowej".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

794.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 września 1936 r.

L. D. IV. 18481/3/36

w sprawie wyjaśnienia niektórych punktów konwencji handlowej polsko-kanadyjskiej z dnia 3 lipca 1935 r.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z ogłoszeniem konwencji handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską, a Kanadą, podpisanej w Ottawie dnia 3 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 446 i 447 z 1936 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Począwszy od 15 sierpnia 1936 r. produkty naturalne lub wyroby, przemysłowe Kanady mają być traktowane według klauzuli największego uprzywilejowania czyli, że przez cały czas trwania wymienionej konwencji mogą one korzystać z ceł najniższych, które zostały lub będą przyznane przez Polskę jakiemukolwiek trzeciemu państwu.

2. Towary kanadyjskie, wymienione w załączonej do konwencji liście A, korzystają przy ich przywozie do polskiego obszaru celnego z podanego w tej że liście procentowego opustu od stawek II kolumny taryfy celnej przywozowej.

3. Do towarów kanadyjskich, nieobjętych listąA ani listami zniżek konwencyjnych, przyznanych innym państwom traktatowym, stosuje się stawki II kolumny taryfy celnej przywozowej.

4. Za właściwe władze kanadyjskie, — uprawnione do wydawania świadectw, stwierdzających, że t. zw. sardynki kanadyjskie sporządzone zostały z ryb, złowionych u wybrzeży Ameryki Północnej, — uważać należy Departament Rybołówstwa (Department of Fischeries). Świadectwa te zastępują normalne świadectwa pochodzenia i, jako wystawione przez instytucję państwową, nie podlegają wizowaniu przez placówki konsularne R. P.

5. Przy zastosowaniu zniżek konwencyjnych do towarów kanadyjskich, oprócz sardynek (p. 4 okólnika), należy wymagać świadectw pochodzenia na ogólnych zasadach. Ze zniżek konwencyjnych mogą korzystać towary kanadyjskie tak przywożone do polskiego obszaru celnego bezpośrednio (bez przeładunku okrętowego), jak też przeładowane w portach trzeciego kraju traktatowego. Gdy chodzi o świadectwa pochodzenia na towary kanadyjskie, przeładowane w kraju trzecim, to dla zastosowania zniżek konwencyjnych mogą być honorowane również świadectwa pochodzenia, wystawiane w tym kraju traktatowym, przez który towar przechodzi, a to zgodnie z postanowieniami okólnika L. D. IV. 30521/3/35 (Dz. Urz. M. S. Nr 32 poz. 720 z 1935 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

795.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 września 1936 r.

L. D. IV. 23887/3/36

o zmianie okólnika L. D. IV. 14491/3/36 w sprawie zwolnienia niektórych towarów od pozwoleń przywozowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5-go maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P Nr 36

poz. 280) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na przywóz towarów, objętych poz. 1275 taryfy celnej przywozowej.

Wobec tego ust. I okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 10 czerwca 1936 r. L. D. IV. 14491/3/36 (Dzien. Urz. Min. Skarbu Nr 16, poz. 515, zmienionego okólnikiem z dnia 20 lipca 1936 r. L. D. IV. 15958/3/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 20, poz. 630), uzupełnia się przez dodanie punktu 19 następującej treści:

Nazwa towaru	Pozycja t. c przywozowej.
„19) Dzieła sztuki, broń muzealna oraz wszelkie przedmioty muzealne — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	1275"

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

796.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 września 1936 r.

L. D. IV. 23681/3/36

w sprawie wystawiania kwitów wywozowych na otrzymanie zwrotu cła przy wywozie niektórych artykułów rolniczych do Niemiec i Włoch.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

1) Przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu nie należy wystawiać kwitów wywozowych na otrzymanie zwrotu cła, jeżeli przy zgłoszeniu do odprawy celnej wywozowej strona przedstawi:

a) przy wywozie do Niemiec — świadectwo rachunkowe na wywóz do Rzeszy Niemieckiej według wzoru Nr 2, załączonego do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 listopada 1935 r., w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko - niemieckiego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32, poz. 718),

b) przy wywozie do Włoch — świadectwo rozrachunkowe na wywóz do Włoch według wzoru Nr 2, załączonego do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 września 1936 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 25 poz. 746).

2) Również nie należy wystawiać kwitów wywozowych przy wywozie do Niemiec lnu czesanego i trzepanego, jeżeli przy zgłoszeniu do odprawy celnej wywozowej strona przedstawi zaświadczenie rozrachunkowe powołane pod pkt. 1-a niniejszego okólnika.

3) Natomiast, gdy strona przy wywozie do Niemiec lub Włoch nie przedstawia wspomnianych wyżej świadectw rozrachunkowych, lecz zaświadczenia walutowe, to kwity wyzowowe powinny być wystawiane, oczywiście, o ile strona przedstawi równocześnie zaświadczenie eksportowe według wzoru Nr 1, stanowiące załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 891).

4) Jeżeli strona wbrew postanowieniom pkt. 1 a) i b) oraz co do lnu pkt. 2, przedstawiając świadectwa rozrachunkowe na wywóz do Niemiec lub Włoch, załączy zaświadczenie eksportowe i zażąda wystawienia kwitów wywozowych, należy o powyższym zawiadomić Ministerstwo Skarbu, oczywiście nie wystawiając kwitów wywozowych.

Postanowienia okólnika niniejszego należy stosować do odwołania. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21 listopada 1935 r. L. D. IV. 30155/3/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 33 poz. 750) przestaje obowiązywać.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

797.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 września 1936 r.

L. D. V. 24044/2/36

w sprawie poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej na rok 1936.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W myśl § 2 lit. b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1936 r. o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej w 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 97) — różnica między ostateczną kwotą daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej (rolnictwo na rok 1936), a uiszczoną przed tym zaliczką **płatna jest w terminie do dnia 30 listopada 1936 r. włącznie.**

W związku z powyższym poleca się natychmiast przystąpić do obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej oraz wypełnienia kolumny 6 „Rejestru".

Zaznacza się, że stawki nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej wynoszą:

1) dla płatników podatku gruntowego, opłacających państwowy podatek gruntowy ponad 25 zł do 60 zł rocznie (bez degresji) ustawowa stawka z art. 5 ust. 1 — I lit. a) ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. z roku 1933, Nr 29, poz. 248) — wynosi — 20% podatku gruntowego, zwyżka z art. 6 powołanej ustawy 5%; **ostateczne zatem obciążenie tytułem nadzwyczajnej daniny dla wymienionych wyżej płatników wynosi 25%** państwowego podatku gruntowego, wykazanego w kolumnie 5 „Rejestru".

2) Dla płatników podatku gruntowego, opłacających państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie (bez progresji) ustawowa stawka daniny z art. 5 ust. 1 — I lit. b) wyżej powołanej ustawy — wynosi — 40% podatku gruntowego — zwyżka kontyngentowa z art. 6 tejże ustawy 9%; **ostateczne zatem obciążenie tytułem nadzwyczajnej daniny dla wymienionych wyżej płatników wynosi 49%** państwowego podatku gruntowego, wykazanego w kolumnie 5 „Rejestru".

Ostateczne stawki nadzwyczajnej daniny majątkowej jak pod 1) (25%) i 2) (49%) należy uwidocznić w nagłówku kolumny 6 „Rejestru".

Po obliczeniu kwoty daniny dla każdego płatnika i uwidocznieniu jej w kolumnie 6 obu „Rejestrów", należy natychmiast przystąpić do wypełnienia dla każdego płatnika „Nakazu zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową". Druki „Nakazów zapłaty" będą rozesłane z odpowiednim zapasem bezpośrednio Urzędom Skarbowym, według zestawień przedłożonych przez Izby Skarbowe Ministerstwu Skarbu.

„Nakazy zapłaty" należy rozesłać płatnikom w takim czasie, aby bezwzględnie do dnia 15 listopada 1936 r. zostały doręczone, — za potwierdzeniem odbioru.

Na podstawie zwróconych potwierdzeń odbioru należy w kolumnie 7 „Rejestru" odnotować datę doręczenia „Nakazów zapłaty" każdemu płatnikowi.

W końcu Ministerstwo Skarbu podkreśla, że bezwzględnie nie należy dopuszczać do powstania zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej, a zatem po upływie terminu płatności należy natychmiast wdrożyć energiczną egzekucję, celem ściągnięcia nieuiszczonych kwot daniny.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

798.

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ.

Nr 36

z dnia 22 września 1936 r.

w sprawie nabywania okólników Komisji Dewizowej.

Komisja Dewizowa podaje do wiadomości, że z dniem 1 października 1936 r. wszelkie sprawy, związane z wydawaniem i wysyłką okólników Komisji załatwiać będzie Biuro Komisji Dewizowej, Warszawa, Wierzbowa 11.

Okólniki Komisji Dewizowej otrzymywać będą bezpłatnie władze i urzędy państwowe (według dotychczasowego rozdzielnika), Oddziały Banku Polskiego, oraz po 1 egzemplarzu Izby Przemysłowo-Handlowe, ajencje prasowe, Związek Banków i centrale banków dewizowych.

Inne instytucje i osoby mogą otrzymywać okólniki od dnia 1 października 1936 r. począwszy, w dowolnej ilości egzemplarzy za opłatą w kwocie zł 6,— półrocznie za 1 egzemplarz. To samo dotyczy tych instytucyj, które otrzymując 1 egzemplarz bezpłatny, pragną otrzymywać większą ilość egzemplarzy.

Egzemplarze okólników, wydanych przed dniem 1.X. 1936 r., mogą być nabywane za opłatą w kwocie zł 0.25 za egzemplarz. Zapotrzebowania na te okólniki będą przyjmowane tylko do dnia 15.X. 1936 r.

Opłaty za okólniki należy wpłacać **z góry** półrocznie na konto czekowe Biura Komisji Dewizowej w P. K. O. Warszawa Nr 30233, podając na odcinku blankietu nadawczego cel przekazu i ilość egzemplarzy (np. „za okólniki bieżące od 1.X. 1936 r. do 31.III. 1937 r. w 2 egzemplarzach, okólnik Nr 14 — 4 egzemplarze").

Komisja Dewizowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie udzielenia Włodzimierzowi Daniewskiemu w Solcu - Zdroju zezwolenia na przetwarzanie soli kuchennej na sól leczniczą (kąpielową).

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż zarządzeniem z dnia 17 września 1936 r. L. D. VI. 9657/1/36 udzieliło Włodzimierzowi Daniewskiemu w Solcu-Zdroju zezwolenia na przetwarzanie soli kuchennej na sól leczniczą (kąpielową).

Do produkcji będzie uprawniony używał wyłącznie sól kuchenną, wprowadzoną do obrotu przez przedsiębiorstwo Polski Monopol Solny, w miejscu, wskazanym przez Dyrekcję tego przedsiębiorstwa. Produkowanie soli powinno się odbywać zgodnie z przepisami o monopolu solnym i przepisami normującymi obrót środków leczniczych.

Władze skarbowe są uprawnione do kontrolowania w każdym czasie, prowadzonej produkcji soli.

Komunikat

w sprawie udzielenia Firmie „Związek Koksowni" Sp. z o. o. w Katowicach zezwolenia na przetwarzanie soli na sól do impregnowania drzewa (impregnacyjną).

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż zarządzeniem z dnia 26 września 1936 r. L. D. VI. 10082/1/36 udzieliło Firmie „Związek Koksowni" sp. z o. o. w Katowicach zezwolenia na przetwarzanie soli na sól do impregnowania drzewa (impregnacyjną).

Do produkcji będzie Firma używać wyłącznie sól wprowadzoną do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny". Sól będzie Firma nabywać po obowiązującej każdocześnie cenie, przewidzianej dla soli do celów przemysłowo-technicznych, po uzyskaniu zezwolenia właściwych władz skarbowych na nabycie tej soli.

Władze Skarbowe są uprawnione do kontrolowania w każdym czasie prowadzonej przez Firmę produkcji soli.

Komunikat

w sprawie terminów płatności podatków w m-cu październiku 1936 r.

W październiku płatne są podatki następujące:

1) do 25 października — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego we wrześniu, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiostwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 15 października — zaliczka kwartalna (za III kwartał) na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, przez pozostałe przedsiębiorstwa niewymienione w pkt. 1) i nieopłacające zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu;

3) do 5 października — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii w czasie od 16 — 30 września; do 20 października — tenże podatek pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni października;

4) do 7 października — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych we wrześniu b. r.;

5) do 31 października — II rata podatku od lokali za rok 1936.

Ponadto płatne są w październiku zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatku, na które płatnicy otrzymują nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 207

dnia 30 września 1936 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,93	89,50
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,31½	5,28½
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,30½	5,27½
Floreny holenderskie	100 Fl.	—	—
Franki francuskie	100 Fr.	—	—
Franki szwajcarskie	100 Fr.	—	—
Funty angielskie	1 Ł.	26,43	26,27
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho - słow.	100 K.	—	—
Korony duńskie	100 K.	117,89	117,05
Korony estońskie	100 K.	—	—
Korony norweskie	100 K.	132,68	131,70
Korony szwedzkie	100 K.	136,28	135,30
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	—	—
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,63	11,30
Marki niemieckie	100 Mk.	138,00	133,00
Pengö węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—
Szylingi austrjackie	100 Szyl.	99,00	98,00

WALUTY	Za	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
			Złotych	
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	—	—	—
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela	100 Blg.	89,75	89,93	89,57
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	100,00	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,63	11,57
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	—	117,89	117,31
Londyn	1 Ł.	26,36	26,43	26,29
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Medjolan	100 Lir.	—	—	—
Montreal	1 Dol.	—	5,31	5,28½
Nowy Jork	1 Dol.	—	5,32⅜	5,29⅞
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,31⅜	5,32⅝	5,30⅛
Oslo	100 K.	132,35	132,68	132,02
Paryż	100 Fr.	—	—	—
Praga	100 K.	—	—	—
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofja	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,95	136,28	135,62
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	—	—	—
c) MONETY.				
2. Srebro.				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	149,00	144,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 Zł.